

Graciela Eugenia Pernas Martino (Brudnick) נחטפה ביום 19.10.76 בגיל 20.

תאריך לידה: 9.12.1955

אזרחות ארגנטינית – תעודה מס' 11.607.316.

איטלקית – קיבלה לאחר מעצרה בזכות בעלה.

תיק CONADEP: מס' 3790.

גם בעלה: Julio Gerardo Poce. נחטף יחד אתה ב-19.10.76.

האם: Alba Eugenia Pernas Martino (Brudnick).

האב: Emilio Jaime Pernas Angles.

תיאור מקוצר של המקרה: נחטפה בביתה יחד עם בעלה.

(באפריל אותה שנה פרצו למרפאה של האב של Julio Poce, שהיה רופא ילדים ואיימו גם על משפחתו ועל משפחה עם תינוק שהיו אז במרפאה.)

לאחר מספר ימים שלא היו ידיעות מהם קיבל ידיד המשפחה Marcelo Reinjestein הודעה טלפונית מאשה (Elena Corbin de Barjacova אותה פגשו שלוש שנים לאחר מכן. מאז נפטרה) שספרה שהיתה במקום מעצר, שלא ידעה לתאר, יחד עם בני הזוג. אח"כ התברר שזה היה ב- Brigada Güemes (Vesubio?) של המשטרה של פרובינציה בואנוס איירס, ושהובלו לשם ב-19.10.76.

בביתם נותרו סימני פריצה בדלת. על פי עדות השכנים הוציאו מהדירה את Julio כשהוא פצוע ואת Graciela. הם הוכנסו לבגז' של שתי מכוניות. כל הבלוק היה מוקף בכוחות חמושים. על פי עדויות מאוחרות נודע שהם ניסו לברוח דרך החצר ובנסיון נפצע Julio. יש עדויות שונות על גורלם:

José María Novielo המתגורר כיום בקנדה ראה אותם בסוף נובמבר 1976 ב-Pozo de

Banfield. הוא שוחרר ב-15.12.76. ראה את Julio פצוע בירכו ואת Graciela במצב טוב.

Pablo Díaz ראה אותם ב-Pozo de Banfield.

Elio López ראה אותם ב-Brigada Güemes.

Alicia Carminatti (כיום באוסטרליה) היתה יחד עם Graciela עד סוף דצמבר 1976.

Walter Docters ראה אותם ב-Pozo de Banfield.

הוגשה תלונה במקומות שונים בארגנטינה ובעולם. גם בשגרירות ישראל בארגנטינה אליה פנתה האם בראשית 1977 בליווי דודתה, וכן בישראל על ידי קרוב משפחה Armando Groisman שאז התגורר בישראל.

השערות לגבי מקום הקבורה:

אין. מקום מעצר אחרון הידוע: Pozo de Banfield.

עדויות על הימצאם של Graciela y Julio במעצר:

Novielo המתגורר כיום בקנדה ראה אותם בסוף נובמבר 1976 ב-Pozo de Banfield. הוא

שוחרר ב-15.12.76. ראה את Julio פצוע בירכו ואת Graciela במצב טוב.

Pablo Díaz ראה אותם ב-Pozo de Banfield.

Elio López ראה אותם ב-Brigada Güemes.

Alicia Carminatti (כיום באוסטרליה) היתה יחד עם Graciela עד סוף דצמבר 1976.

Walter Docters ראה אותם ב-Pozo de Banfield.

תיק מארכיון משרד החוץ (א"מ חצ 7118/23). – תקציר:

רישום המקרה.

עדות שנמסרה על ידי Alba Eugenia Martino Brudnick גרושה מ-Pernas בבואנוס

אירס ביום 9.9.2001.

שמי אלבה אוחניה מרטינו ברודניק, בתי שמה גרסיאלה אוחניה פרנס מרטינו.

בתי היתה סטודנטית בעיר לה פלטה, בהתחלה התחילה ללמוד אדריכלות, היתה לה נטייה לאמנות. ציירה. למדה הרבה, היתה בחורה הגונה. אישיות יפה. היתה צעירה כל כך מתוקה אוהבת להגן על אחרים.

לאחר כמה זמן החליפה תחום לימודים לאקולוגיה.

אני תמיד חשבת שזו טעות, ושהיתה צריכה ללמוד אמנויות. תמיד חיברה שירים עצובים, יש תיאור עליה של חבריה, והתיאור הזה מופיע באינטרנט עם תמונתה.

לקחו אותה יחד עם בעלה.

היא בחרה את החבר שלה כשהיתה מאוד צעירה, וזה היה החבר היחיד שלה, אלה היו זמנים אחרים, וכשנכנסה ללמוד במוזיאון תמיד התעניינה בנושאים חברתיים.

ואז התחברה ופעלה בקבוצות שמאל, קבוצות סוציאליסטיות של האוניברסיטה.

מצאנו מכתב כשהיא היתה בת 9 כתבה מכתב שהיה חתום על ידה ועל ידי חבריה, בו ביקשו נעליים ובגדים לא ישנים מדי כדי לתת לעניים של הצפון והדרום.

היתה לה רגישות מאוד מיוחדת.

הסיפור המכוער מתחיל ביולי 75 כשורים בידים ללימודים, ואז אמרו על ידי Triple A שמצאו אותו בבית שכנראה התגוררו בו קודם מונטונרוס.

היא פחדה. היא כבר היתה חברה של חוליו פוסה. ואז הפסיקה לישון בבית, כי הבחור שנהרג היה בא ללמוד בבית אתה. הפסיקה ללכת לאוניברסיטה.

חינו בצורה כזאת, קצת במחבואים, יש לי עוד בן צעיר ממנה, עד שהתחתנה בחודש מארס 76 ועברה לגור בבואנוס איירס כדי שלא יכירו אותה.

שכחתי להגיד ששם פרצו לבית של המחותן שלי, שהיה רופא ילדים, מנהל הטכני של בית החולים לילדים בעיר לה פלטה. והיום הוא הוכר כאזרח כבוד של העיר לה פלטה. שני בניו נהרגו.

בבואנוס איירס בתי עבדה בחנות ספרים ברחוב סנטה פה 1600. חתני היה מוכר ספרי רפואה. הוא הגיע לשנה הרביעית בלימודי הרפואה עם ציונים גבוהים.

אני הייתי באה לבקר אותה כל שבוע. והיא גם למדה ציור בסדנה באזור קרוב ל-Constitución.

יום אחד מודיעים לי אנונימית בטלפון שלקחו את שניהם. אז התחלנו לעבור בין הארגונים.

זה היה ב-19 באוקטובר 76. הלכנו לביתם. עשינו זאת עם המחותן שלנו. הם דיברו עם השכנים.

והם סיפרו איך היתה הפעולה. הקיפו את כל הבלוקים מסביב, היו הרבה יריות, כנראה מנסק כבד, וראו שהוציאו אותם ומכניסים אותם לבגאזיים של 2 מכוניות. גם לקחו את הבן של אחד השכנים, וגנבו לו מנועים מהמוסך שהיה לו.

אנחנו הלכנו לדירה, הדלת היתה שבורה ותיקנו אותה עם נייר דבק. הוצאנו את הנייר והיה מעין מחסום מאחורה. הכול היה שבור מסביב. הכול מלא חורי כדורים, המקרר ומכונת הכביסה, והיה קיר גבוה מאוד, והקיר הזה שהיה מול הכניסה, היה מלא חורי כדורים.

היה משהו רשום עם בוך של קרמיקה, Vivan las fuerzas conj... ("יחיו הכוחות המשול...") - המשטרה והצבא). הכול היה הרוס, חוץ מחבילה אחרונה, כנראה שהיתה מוכנה כדי לקחת אותה, כנראה הלכו בלי לקחת אותה, לא יודעים למה.

לקחנו מה שניתן, כי חשבנו שיש לנו סכנה אם נישאר שם הרבה זמן.

משם הלכתי לחפש נדמה לי שבבסיס בפלרמו. הגשנו הרבה הביאס קורפוס, הראשון לאחר מספר ימים. ראינו כל איש צבא ורשות שהיה אפשר לראות.

המחותן שלי הלך לשגרירות ארצות הברית ואני לשגרירות ישראל. הלכתי לנציגות הוטיקו, בהתחלה יצרתי קשר עם הליגה לזכויות אדם, שאני הייתי מיופת כוח שלהם מבין איזה 40-60 איש שהיינו חותמים.

לא נשאר אף הליך שלא עשינו. כעבור חודש מההיעלמות קיבלנו טלפון בבית של המהנדס Marcelo Reinjestein שם נאמר שגרסיאלה וחוליו בסדר. אני לא יכולה להוסיף שום דבר, זאת היתה אישה.

אחר כך, קיבלנו הודעות נוספות באמצעות בחור שנחטף ושהיה בבסיס התשיעי בלה פלטה. שהוא היה יחד עם גרסיאלה אבל לא ידע בדיוק איפה היא ברגע ההוא. אחייכ התברר שהיה ב-Pozo de Banfield (בור של באנפילד) של בריגדה של החקירה המשטרתית.

אחר כך, העדות השנייה קיבלתי באופן מקרי. שם פגשנו את Elio López שגם היה עם גרסיאלה וחוליו. הוא היה אתה בבריגדה של משטרת הפרובינציה של בואנוס איירס [Brigada Güemes].

אחר כך עדות של Pablo Díaz שהתקבלה במשפט הגנרלים, גם בבאנפילד (כמו העד הראשון).

הגברת שפגשנו במר דל פלטה, היתה אתם ב-Brigada Güemes של Puente 12.

אחר כך Alicia Carminatti שאחר כך עברה לגור לאוסטרליה.

יש כמה עדים נוספים שאתם נפגשתי. התלונה הוגשה בכל מקום. וגם בפני שופט בספרד בלטסר גרסון.

היא קיבלה אזרחות איטלקית בגלל נישואיה אבל תהליך זה נעשה לאחר שנעלמו כדי שממשלת איטליה תוכל לדרוש אותם. והגברת Barbacova מסרה לי מלים שאמרה בתי: סבתא שלי Sofia Brudnick שיש לה הרבה כוח היא תילחם עבורי. היא נראתה בפעם האחרונה ב-25 בדצמבר 76, לאחר מכן לא יודעים כלום.

חתני נפצע ברגל, בבית המעצר, היה ידוע לי שהצליחו לטפס על הקיר הגבוה, למעלה היה ברזל ובתי הצליחה לעלות על הגג וכשחתני התחיל לטפס פצעו אותו ברגל והוא נפל, ואז בתי ירדה. וכך שהיה לה מתיחה בקרסול. הפרטים האלה נודעו לי אח"כ.

אני נלחמת כדי שיקבלו את דגימת ה-DNA.